

Kongsberg drekkevis

Kongsberg by blei bygd a'n Krestian Kvart, san
uten nivlemang og uten kart, san.
Men han hadde trua på at Kongensgrua
skulle gi'n en mektig sølverpart, san,
Om det tidt, san, gikk litt skitt, san,
trøsta'n seg med øl og akevitt, san.

Fra sitt høye stade sa'n som så, san:
"Der skal byen ligge, kjerken stå, san.
Og den stad ved Laagen, den skal fremfor naagen,
Qristian Quarte Os bli' lei at slaae," san.
For et held, san, a' skjebnens spell, san:
Det er Krestians skyld at vi er tel, san.

Stor blei staden, så det var et syn, san:
Verdens ende ligger midt i byen, san.
Om du bruker kikkert, er det ikke sikkert
du ser grensa langt bak skauens bryn, san.
Fly og fjell, san, fossevell, san.
By'n med lerkeklonk og tiurspell, san.

I Sølvverksskauen lever ville dyr, san.
Bjønn og rev og eikon så det kryr, san.
Rundt omkring i staden, ja på "promenaden",
har vi skaukatt, gris og hest og kyr, san.
Og en gang, san, æljen sprang, san,
inn og spiste eftasvæl på Grand, san.

Mye rart er både sett og spørt, san
fra vår Bergstad båd' av vått og tørt, san.
Tenk på det som hendte, dengang månen brente,
brannfolk sprøyta helt te' det ble mørkt, san.
Rarest lell, san, – i byens stell, san,
fins det avholdsfolk sånn av og tel, san.

Her hvor engang vildsom ørk har vært, san,
blomstrer hommøre med smell og snert, san.
By'n med snø på toppen og med sølv i kroppen,
har jo folk som tar en liten knert, san.
Den gjør godt, san, i hver en skrott, san,
reine "Gottes hülfe in der Noth", san.

Kan en a'ent enn å være kry, san,
når en er fra slik en grepa by, san.
La vårs enig være, om å sette æra
i å holde byens gamle ry, san:
Reint som sølv, san, uten krøll, san:
Kongsbergfyll er akevitt og øl, san!